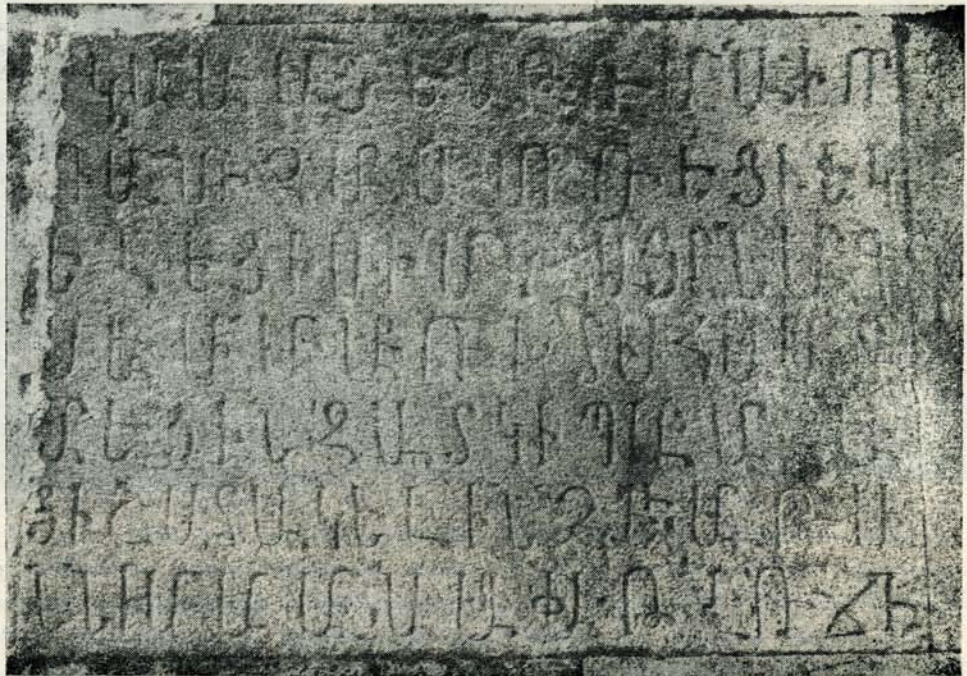

Սիգելների բնագիրն ավելի ընդարձակ էր լինում, քան նույն գործարքին պատկանող արձանագրություններինը, բայց կան նաև հատ ու կենտ վիճական արձանագրություններ, որոնք սիգելի նման իրենց տակին կրում են նաև վկա եղող անձերի անունները «ես... վկայ եմ»:

Վանքերի «Քոթուկներից» և կալվածագրերից պարզվում է, որ բոլոր դեպքերում չէ, որ կալվածքների նվիրատվության մասին վիճական արձանագրություն է փորագրվել: Տվյալների բացակայության պատճառով դժվարանում ենք ասել, թե բոլոր դեպքերում նվիրատվությունը հաստատվել է սիգելով թե՞ ոչ: Թվում է, որ երբ նվիրատվության դիմաց վանքի միաբանությունը ամեն տարի կատարվող պատարագ կամ ժամ է հատկացրել, այդ դեպքում սիգելը պարտադիր է եղել: Սակայն այդ սիգելների իսկականները, մեծ մասամբ, չեն պահպանվել թղթի վրա գրված լինելու պատճառով. մնացել են նրանց պատճենը «քոթուկ» գրքերի մեջ: «Քոթուկ» գրքերը կազմելու միջոցին էլ սիգելներից շատերը չեն եղել, ուստի այդ գրքերի մեջ կալվածքների մասին տեղեկությունները քաղել են գլխավորապես վիճական արձանագրությունների ավյալներից:

Տարբերություն.— 1. Արիմ Վասակ կարգացել է Վարզան:

2. Զալ ՈՂԹ թվականը կարգացել է ՈՂԹ:

Նկ. 68. Արձ. № 108:

108. Գրասանի հս պատիմի դրսից

(Լուս. № 68)

Հ ՌՃԵ Մ 1656

Հրատարակված է՝ Զալ 32, Արիմ 66, Վիմ 186

1 Կամաւ Այ, Ես Թումանի որ-

2 դի Մանուչարս նորոգեցի եկ-